

När rasismen knackar på

Precis när jag längtade efter något riktigt rasistiskt, så det flippflopp i brevlådan. Döm om min förvåning! För hur sällan är det inte som man får ta del av extrema missnöjespartiers idéutveckling? Alldeles för sällan, om du frågar mig. Själv skulle jag vilja ha fem foldrar i veckan som, ur olika perspektiv, belyser min oantastliga suveränitet. Det är jätteskönt att få veta att alla problem som finns beror på andra – och att dessa personer busenkelt kan identifieras genom sitt blotta ursprung. Om alla däremot vore som jag – det vill säga svenska (födda svenska, av svenska föräldrar vars förfäder fötts i Sverige i lika många led som det finns kyrkoböcker) – skulle inga kriminella handlingar nånsin äga rum, ekonomin skulle blomstra och vi skulle leva lyckliga i alla våra dagar.

Men tyvärr glömmer jag bort hur enkelt allting är. Tillvaron grumlas av otillbörlig grannsämja, boulespelande och pizzaköp. Svenskheten urvattnas till rytterna från marimbor och fäktandet av pinnar på förrådiska sushihak. Influenserna utifrån skapar förvirring. Perfektionen förklingar. Vi har snart nått vägs ände. Sverige börjar likna ett u-land. Dessutom ett u-land utan identitet. Åtminstone om man får tro Nationaldemokraterna. Det är för mig ett mysterium hur ett parti med så fräscha och radikala idéer kan vara baktalat. Nej, in för lite rasistisk upprensning! Det har ingen provat förut.

Stoltheten över att vara svensk vet ingen gräns. Vårt land är det vackraste i hela världen. Det är meningslöst att resa utomlands, för ingenting bräcker det vi redan har. Vi är snyggast, sexigast, rikast, smartast, starkast, snabbast och har de vettigaste idéerna, de bästa bilarna, de djupaste skogarna, det svåraste språket, den ärorikaste historien och de intressantaste traditionerna. Men stoltast av allt är jag nog över Posten. För utan Postens framsynta förmedling hade Nationaldemokraternas alarmerande sanningsrapport aldrig nått fram. Inte till mig, och inte till en halv miljon andra människor som trevar i det mångkulturella experimentets töcken. Efter år av vilseledande propaganda från diverse sittande regeringar sprids nu ljuset över vårt land. Alla invandrare är dåliga för samhället. Det är bråttom att reagera. En utrensning bör inledas omedelbart. Varför inte med personer som bär afrikanskt klingande efternamn typ: Mengal? Hur man avlägsnar invandrare från Sveriges yta är förstas ett problem i sig. Säkert har Nationaldemokraterna redan en idé om hur det ska gå till. Jag ser med förväntan fram emot de upplysningar min brevbärare kan tvingas dela ut nästa gång. Heja Postverket!

© Tina Messing

Även publicerad i Stockholm City 30 mars 2006